

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1126

гр. София, 09.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 48 СЪСТАВ, в закрито заседание на девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА

като разглежда докладваното от ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА Частно гражданско дело № 20211110157606 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 420 ГПК.

На 30.11.2021 г. съдът е издал заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК, с която е разпоредено солидарните длъжници В. Т. Д. ЕГН: *****, Г. Т. Д. ЕГН: *****, А. И. Д., ЕГН: ***** и В. М. Р. ЕГН: *****, да заплатят солидарно на заявителя **** главница в размер на 32 189,56 лв., представляваща разходи по извършено принудително премахване на двуетажна сграда, находяща се **** по плана на гр. София, с административен адрес ****, ведно със законна лихва от 06.10.2021 г. до изплащане на вземането, държавна такса в размер на 643,79 лв. и 50 лв.- юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 414, ал. 2 ГПК е постъпило възражение от длъжника В. М. Р. с вх. № **** г. е постъпила и молба с вх. № 5581 (докладвана днес), с която е направено искане по чл. 420, ал. 2, т. 3 ГПК за спиране на изпълнението по изп. дело № **** по описа на ЧСИ ****, с рег. № **** на КЧСИ.

Искането си молителят обосновава с доводи, че неправилно е изчислен размерът на вземането, тъй като в случая самостоятелните обекти в сградата са три, следователно се прилага ЗУЕС и собствениците дължат разходи по премахване на сградата съразмерно с притежаваните от тях идеални части от общите части на сградата, като в случая неправилно в заповедта по чл. 417 ГПК длъжниците са осъдени солидарно. Налице е грешно изчисляване на дълга, тъй като същият не е съобразен с притежаваните от В. Р. идеални части от общите части на сградата. На това основание се моли за спиране на изпълнението по посоченото изпълнително дело.

Съдът намира, че искането по чл. 420 ГПК е процесуално допустимо, но по същество неоснователно, като съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 420 ал. 1 и 2 ГПК, спиране на принудително изпълнение, предприето въз основа на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК, се извършва при представено от длъжника обезпечение по реда на чл. 180 и чл. 181 ЗЗД или по преценка на съда – ако е подкрепено с писмени доказателства, че вземането не се дължи, вземането се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител или размерът на вземането по договор, сключен с потребител, е изчислен неправилно.

В случая, длъжникът В. М. Р. е упражнил надлежно предоставената му по чл. 420 ГПК процесуална възможност, като своевременно е възразил срещу издадената заповед за незабавно изпълнение и в срока за възражение е поискал спиране на изпълнението при условията на ал. 2 предвид заявеното оспорване на размера на дълга.

Най-напред, от страна на длъжника не е представено надлежно обезпечение за кредитора по реда на чл. 180 и чл. 181 ЗЗД, което да послужи като основание за спиране на изпълнението по чл. 420, ал. 1 ГПК. Посочената норма урежда императивно, с изрична препратка към чл. 180 и чл. 181 ЗЗД, вида и реда за учредяване на обезпечението, което законодателят приема да гарантира успешното осъществяване на принудителното изпълнение. Такова обезпечение може да бъде само представеното пред съд обезпечение под формата на залог на парична сума или на държавни ценни книжа или ипотека, като съгласно чл. 181, ал. 2 ЗЗД ипотеката се учредява чрез вписване на нотариално завереното съгласие на собственика на недвижимия имот за нейното учредяване, каквото в случая не се твърди да е учредено, нито са представени доказателства от длъжника В. М. Р. в тази връзка.

Искането за спиране на принудителното изпълнение не е подкрепено и с писмени доказателства по смисъла на чл. 420, ал. 2 ГПК, че неправилно е изчислен размерът на вземането, което да обоснове извод за недължимост на сумите по заповедта за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК от 30.11.2021 г. и издадения въз основа на нея изпълнителен лист. От длъжника не се представят писмени доказателства, които да разколебават формалната удостоверителна сила на документа, послужил като основание за издаване на заповедта за незабавно изпълнение и изпълнителния лист, нито пък такива в подкрепа на твърдението, че размерът на вземането е неправилно изчислен. Освен това, в случая се касае за вземане на Столична община по принудително премахване на двуетажна сграда, което вземане не се основава на договор, сключен с потребител, поради което е неприложима разпоредбата на чл. 420, ал. 2, т. 3 ГПК, т. е. длъжниците нямат качеството на потребители. От друга страна, обстоятелството дали са налице предпоставки за солидарно осъждане на длъжниците следва да бъде изследвано в образуваното по реда на чл. 422, вр. с чл. 415 ГПК исково производство. Предвид посоченото, искането на длъжника В. М. Р. за спиране следва да се остави без уважение като неоснователно.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на длъжника В. М. Р. за спиране на незабавното изпълнение на издадените на 30.11.2021 г. заповед за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист по ч. гр. дело № 57606/2021 г. по описа на СРС, 48 състав, и изпълнението по изп. дело № ***** по описа на ЧСИ *****, с рег. № **** на КЧСИ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от връчване на длъжника – арг. чл. 420, ал. 3 ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____